

Sygn. akt I Ca 400/16

POSTANOWIENIE

Dnia 9 listopada 2016 roku

Sąd Okręgowy w Sieradzu Wydział I Cywilny

w składzie:

Przewodniczący SSO Barbara Bojakowska

Sędziowie SSO Iwona Podwójniak

SSR Ewelina Puchalska (delegowana)

Protokolant sekretarz sądowy Elwira Kosieniak

po rozpoznaniu w dniu 9 listopada 2016 roku w Sieradzu

na rozprawie sprawy

z wniosku W. W. (1)

z udziałem H. W.

o podział majątku wspólnego

na skutek apelacji uczestniczki postępowania

od postanowienia Sądu Rejonowego w Łasku

z dnia 16 czerwca 2016 roku, sygnatura akt I Ns 456/14

postanawia:

1. zmienić zaskarżone postanowienie w punktach I, III i IV w ten tylko sposób, że:

a) w punkcie I dodać podpunkt 4 w brzmieniu: „akcje zwykłe na okaziciela spółki (...) SA z siedzibą w W. zarejestrowane w Krajowym Depozycie Papierów Wartościowych S.A. na koncie (...) Banku S.A. w ilości 6017 (sześć tysięcy siedemnaście)” oraz podpunkt 5 w brzmieniu: „kwota 12000 (dwanaście tysięcy) złotych z tytułu wypłaconej dywidendy za posiadanie akcji określonych w podpunkcie 4”;

b/ w punkcie III dodać podpunkt 3 w brzmieniu: „przyznać wnioskodawcy W. W. (1) 3009 (trzy tysiące dziewięć) akcji, a uczestniczce postępowania H. W. 3008 (trzy tysiące osiem) akcji opisanych w punkcie I podpunkt 4 oraz podpunkt 4 w brzmieniu: „przyznać wnioskodawcy W. W. (1) kwotę dywidendy określoną w punkcie I podpunkt 5”;

c/ w punkcie IV zasądzoną dopłatę podwyższyć z kwoty 112755,04 zł do kwoty 118755,04 (sto osiemnaście tysięcy siedemset pięćdziesiąt pięć 04/100) złotych;

2. ustalić, że koszty postępowania apelacyjnego ponoszą zainteresowani w zakresie dotychczas wydatkowanym.

Sygn. akt I Ca 400/16

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 16 czerwca 2016 roku Sąd Rejonowy w Łasku, w sprawie z wniosku W. W. (1) z udziałem H. W., ustalił, że do majątku wspólnego byłych małżonków wchodzi: zabudowana działka nr (...) o powierzchni 0,06 ha położona w miejscowości R., o wartości 192 300 zł, środki zgromadzone na rachunku bankowym w (...) S.A. z/s w W. w kwocie 33 210,08 zł, jednostki rozrachunkowe zgromadzone na rachunku wnioskodawcy w A. Otwarty Fundusz Emerytalny (...) w ilości 2285,3332 jednostek rozrachunkowych (pkt I), dalej ustalił, że udziały wnioskodawcy i uczestniczki w majątku wspólnym są równe (pkt II), dokonał podziału majątku wspólnego opisanego w punkcie I w ten sposób, że: przyznał wnioskodawcy zabudowaną działkę (...), środki zgromadzone na rachunku bankowym w (...), natomiast jednostki rozrachunkowe na rachunku A. Otwarty Fundusz Emerytalny (...) w ilości 2285,3332 przyznał w połowie wnioskodawcy i w połowie uczestniczce, tj. po 1142,6666 jednostek rozrachunkowych każdemu z nich (pkt III), zasądził od wnioskodawcy na rzecz uczestniczki dopłatę w kwocie 112 755,04 zł płatną w terminie 2. miesięcy od uprawomocnienia się postanowienia (IV), nakazał uczestniczce opróżnienie i wydanie wnioskodawcy nieruchomości w terminie 1. miesiąca od otrzymania przez uczestniczkę dopłaty (pkt V) ustalił, że zainteresowani ponoszą koszty postępowania w zakresie dotychczas wydatkowanym (pkt VI).

Rozstrzygnięcie zapadło po następujących ustaleniach i wnioskach.

Wnioskodawca W. W. (1) i uczestniczka H. W. zawarli związek małżeński w dniu 18 listopada 1978 roku. Umów małżeńskich majątkowych nie zawierali. Wyrokiem z dnia 26 listopada 2010 roku w sprawie I C 178/10 Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim rozwiązał małżeństwo zainteresowanych przez rozwód z winy obu stron. Wyrok rozwodowy uprawomocnił się z dniem 1 stycznia 2011 roku.

Do majątku wspólnego zainteresowanych wchodzi następujące składniki:

- 1) zabudowana działka nr (...) o powierzchni 0,06 ha położona w miejscowości R. gmina W., dla której prowadzona jest KW Nr (...), o wartości 192 300 zł,
- 2) środki zgromadzone na rachunku bankowym wnioskodawcy w banku (...) S.A. z/s w W. w kwocie 33 210,08 zł (34 482,74 zł - 1 272,66 zł = 33 210,08 zł – stan na dzień 1 stycznia 2011 roku),
- 3) jednostki rozrachunkowe zgromadzone na rachunku wnioskodawcy w A. Otwarty Fundusz Emerytalny (...) nr rachunku (...) w ilości 2285,3332 jednostek rozrachunkowych – stan na dzień 1 stycznia 2011 roku (art.31 § 2 pkt 3 k.r.o.)

Wszystkie składniki jak wyżej zostały nabyte w trakcie trwania małżeństwa (art.31 § 1 k.r.o.).

Wnioskodawca W. W. (1) w trakcie trwania małżeństwa nabył jeszcze akcje (...) S.A. Akcje te zostały nabyte w trybie ustawy z dnia 30 sierpnia 1996 roku o komercjalizacji i prywatyzacji (Dz. U. z 2002 roku Nr 171, poz.1397 z póź. zm.) i zgodnie z art. 38 ust. 4 tejże ustawy były niezbywalne (art. 33 pkt 5 k.r.o.)

Wnioskodawca W. W. (1) na dzień 1 stycznia 2011 roku był członkiem Międzyzakładowej Pracowniczej Kasy Zapomogowo-Pożyczkowej w (...) S.A. Oddział Elektrownia (...), ale zadłużenie na ten dzień przewyższało wkłady członkowskie.

Wnioskodawca W. W. (1) od 1 marca 1984 roku pracuje w Elektrowni (...). Uczestniczka H. W. w latach 1978-88 pracowała w firmie (...), w latach 1988-89 wykonywała pracę chałupniczo, następnie wykonywała handel obwoźny, w latach 1995-2009 pracowała w barach, zarejestrowanych na męża, jako sprzedawca-zaopatrzeniowiec. W latach 2003-2009 uczestniczka zaczęła nadużywać alkoholu podczas pracy w barze i zaniedbywać swoje obowiązki. Od 2009 roku do dzisiaj uczestniczka leczy się na zaburzenia depresyjno-lękowe. W trakcie trwania małżeństwa zainteresowani wychowali wspólnie dwie córki, które są już dorosłe.

Wnioskodawca W. W. (1) ma 58 lat. Pracuje w Elektrowni (...). Zarabia około 5 000 zł miesięcznie netto. Jest zobowiązany do alimentów na byłą żonę – uczestniczkę H. W. i ponosi z tego tytułu kwotę 1 644 zł miesięczne, do

kwoty tej wchodzi koszty komornicze. Wnioskodawca utrzymuje dwoje dzieci: pasierba, który ma 14 lat i syna, który ma 3 lata. Nie ma znacniejszego majątku, oprócz objętego wnioskiem. Wnioskodawcę stać na spłatę w kwocie około 100 000 zł.

Uczestniczka H. W. ma 56 lat. Nie pracuje. Leczy się na depresję. Utrzymuje się z alimentów, które otrzymuje od byłego męża. Nie ma znacniejszego majątku, oprócz objętego wnioskiem.

Mając to na uwadze Sąd wskazał, że o składzie majątku wspólnego orzekł na podstawie art.31 § 1 i 2 pkt 1 i 3 k.r.o. oraz art. 33 pkt 5 k.r.o. O udziałach małżonków w majątku wspólnym orzekł na podstawie art. 43 § 1 k.r.o. Sąd ustalił, że udziały małżonków w majątku wspólnym są równe, ponieważ oboje przyczyniali się do utrzymania rodziny stosownie do swoich możliwości. Uczestniczka H. W. w ostatnich latach małżeństwa nadużywała alkoholu, ale po pierwsze czyniła to w okresie stosunkowo krótkim w porównaniu do całego okresu małżeństwa, a ponadto w okresie tym cierpiała już na zaburzenia depresyjne, które niewątpliwie są powodem nadużywania alkoholu przez nią.

O podziale majątku wspólnego Sąd orzekł na podstawie art. 45 k.r.o. i art. 46 k.r.o. w zw. z art.1037 1 k.c. i 1038 § 1 k.c. Wnioskodawcy przyznano nieruchomości i środki na rachunku bankowym zgodnie z wnioskami stron. Jednostki uczestnictwa zgromadzone na rachunku OFE należącym do wnioskodawcy podzielono pomiędzy zainteresowanych po połowie zgodnie z ich udziałami w majątku wspólnym.

Od wnioskodawcy na rzecz uczestniczki zasądzone dopłatę w wysokości połowy wartości nieruchomości i środków zgromadzonych na rachunku bankowym w (...) $(192\ 300\ \text{zł} + 33\ 210,08\ \text{zł} = 225\ 510,08\ \text{zł} : 2 = 112\ 755,04\ \text{zł}$. Na podstawie art. 212 § 3 k.c. określono termin płatności dopłaty zgodnie z wnioskami stron.

Na podstawie art. 624 k.p.c. nakazano uczestniczkę wydać nieruchomości położoną w R. na rzecz wnioskodawcy i określono i termin wydania nieruchomości zgodnie z wnioskami stron.

O kosztach postępowania orzeczono na podstawie art. 520 § 1 k.p.c.

Apelację złożyła uczestniczka postępowania. Zaskarżyła postanowienie w części dotyczącej punktu I, III i IV postanowienia.

Zarzuciła naruszenie przepisów prawa materialnego przez błędną wykładnię lub niewłaściwe zastosowanie, a mianowicie art. 31 § 1 i 2 oraz art. 33 pkt 5 k.r.o. poprzez nie zaliczenie do majątku wspólnego również akcji (...) Oddział Elektrownia (...) oraz dywidend wypłaconych od akcji od dnia uprawomocnienia się rozvodu do dnia zamknięcia rozprawy, poprzez bezzasadne przyjęcie iż są one niezbywalne oraz naruszenie przepisów postępowania, których uchybienie miało istotny wpływ na wynik sprawy, a mianowicie art. 233 k.p.c. poprzez brak wszechstronnego rozważenia zebranego materiału dowodowego, co doprowadziło do przekroczenia granicy swobodnej oceny dowodów i dokonania przez Sąd dowolnych ustaleń poprzez nie zaliczenie akcji (...) Oddział Elektrownia (...) i kwoty wypłaconych dywidend od akcji do majątku wspólnego stron, jak również brak uzasadnienia w postanowieniu jakimi przesłankami w tym zakresie kierował się Sąd pierwszej instancji.

Podnosząc powyższe skarżąca wniosła o zmianę postanowienia w zaskarżonej części poprzez ustalenie, iż w skład majątku wspólnego stron wchodzi również akcje (...) Oddział Elektrownia (...) w ilości 4717 sztuk oraz wypłacone dywidendy od akcji w wysokości 12 000 zł i dokonanie podziału majątku wspólnego stron w tym zakresie poprzez przyznanie uczestniczkę postępowania 2358 sztuk akcji (...) Oddział Elektrownia (...), „jednostki rozrachunkowe opisane w punkcie I postanowienia podpunkt 3 po połowie, tj. po 1142,6666 dla wnioskodawcy i uczestniczki postępowania, oraz zasądzenie dopłaty od wnioskodawcy na rzecz uczestniczki kwocie 118 755,04 zł płatnej w terminie dwóch miesięcy od uprawomocnienia się postanowienia.

W uzasadnieniu wskazała, że zaskarżonym postanowieniem Sąd pierwszej instancji nie zaliczył w skład majątku wspólnego stron akcji (...) Oddział Elektrownia (...) oraz kwoty dywidend wypłaconych wnioskodawcy od posiadanych akcji. Sąd w zasadzie nie uzasadnił swojego stanowiska w tym zakresie. Nie sposób się zgodzić z takim stanowiskiem.

Generalną zasadą jest że akcje nabyte przez wnioskodawcę w czasie trwania małżeńskiej wspólności majątkowej wchodzi w skład majątku wspólnego stron jak również wypłacone dywidendy od tych akcji.

W odpowiedzi na apelację wnioskodawca wniósł o jej oddalenie i zasądzenie kosztów postępowania odwoławczego.

Sąd Okręgowy zważył:

Apelacja jest uzasadniona.

Jej istota sprowadza się do rozstrzygnięcia czy w skład majątku wspólnego byłych małżonków W. wchodzi również składnik majątkowy w postaci papierów wartościowych – akcji.

Sąd pierwszej instancji uznał, że akcje nie wchodzi do majątku wspólnego, ponieważ „były niezbywalne”. Sąd w tym zakresie nie dokonał jednak żadnych szczegółowych rozważań, przywołując jedynie regulację przepisu art. 38 ust. 4 ustawy z dnia 30 sierpnia 1996 roku o komercjalizacji i prywatyzacji.

Dokonując rozważań prawnych odnośnie oceny jak wyżej stwierdzić trzeba co następuje.

W dniu 10 maja 2005 roku wnioskodawca – jako pracownik spółki – nabył nieodpłatnie 6 159 akcji zwykłych imiennych spółki (...) S.A. z siedzibą w R. – na podstawie powołanej wyżej ustawy o komercjalizacji i prywatyzacji.

Jak wynika z przepisu art. 38 ust. 3 ustawy akcje nabyte nieodpłatnie przez uprawnionych pracowników nie mogą być przedmiotem obrotu przez upływem dwóch lat od dnia zbycia przez Skarb Państwa pierwszych akcji na zasadach ogólnych, a zgodnie z art. 38 ust. 4 umowa mająca za przedmiot zbycie akcji nabytych nieodpłatnie, zawarta przed upływem terminu jak wyżej, jest nieważna.

Następnie w dniu 29 lipca 2010 roku została zawarta przez wnioskodawcę i Skarb Państwa umowa zamiany akcji w trybie ustawy z dnia 7 września 2007 roku o zasadach nabywania od Skarbu Państwa akcji w procesie konsolidacji spółek sektora elektroenergetycznego (Dz. U. nr 191, poz. 1367 ze zm.). Mianowicie, wnioskodawca zbył 6 159 akcji nabytych w dniu 10 maja 2005 roku (wówczas już spółki (...) S.A.) a nabył od Skarbu Państwa 4 717 akcji zwykłych imiennych spółki (...) S.A.

Spółka (...) w dniu 31 sierpnia 2010 roku została połączona ze spółką przejmującą – (...) S. A., która wstąpiła we wszystkie prawa i obowiązki spółek przejmowanych i jest następcą prawnym (...) S.A.

W dniu 5 października 2010 roku zostało wystawione przez (...) Banku S.A. potwierdzenie nabycia wskazujące, że W. W. (1) jest właścicielem 6017 akcji zwykłych na okaziciela spółki (...) S.A. z siedzibą w W. (k. 67).

Jak wynika z informacji (...) (dawniej (...) Banku S.A.) w dniu 1 stycznia 2011 roku na rachunku papierów wartościowych W. W. (1) było zarejestrowanych (...) akcji spółki (...) S.A. Taka sama ilość akcji była zarejestrowana na dzień udzielania informacji – 19 października 2015 roku. Ponadto wskazano, że od dnia 1 stycznia 2011 roku wypłacono wnioskodawcy dywidendy w łącznej kwocie 25 375,74 zł (k. 154).

W materiale dowodowym jak wyżej, w ocenie sądu okręgowego, należało uznać, że w skład majątku wspólnego byłych małżonków W. wchodzi również akcje nabyte przez wnioskodawcę – na dzień ustania wspólności majątkowej akcje zwykłe na okaziciela spółki (...) w ilości 6017.

Bezspornie, akcje (przedmiot majątkowy) zostały nabyte w czasie trwania wspólności majątkowej przez jednego z małżonków – W. W. (1) (art. 31 § 1 k.r.o.).

Wbrew stanowisku sądu pierwszej instancji brak jest podstaw dla uznania, że akcje stanowią majątek osobisty wnioskodawcy – jako prawo niezbywalne, które może przysługiwać tylko jednej osobie (art. 33 pkt 5 k.r.o.).

Mimo braku szczegółowego uzasadnienia, sąd rejonowy wskazując, że akcje stanowią majątek osobisty wnioskodawcy, powołał regulację przepisu art. 38 ust. 4 ustawy o komercjalizacji i prywatyzacji. Powyższe nie jest wystarczające dla uznania racji takiego stanowiska. Niezbywalność prawa musi wynikać z przepisu prawa. Regułą jest bowiem cecha zbywalności. Niezbywalność musi być trwała, a nie tylko ograniczona w czasie.

W tym miejscu należy przywołać stanowisko Sądu Najwyższego wyrażone w uchwale z dnia 11 września 2003 roku w sprawie III CZP 52/03 (OSNC 2004/11/169). Mianowicie, jeżeli umowę nieodpłatnego nabycia akcji zawarł pracownik pozostający w ustawowej wspólności majątkowej małżeńskiej, nabyte przez niego akcje wchodzą zgodnie z art. 31 k.r.o. – mimo że małżonek nabywcy nie staje się stroną tej umowy ani współnikiem spółki akcyjnej – w skład majątku wspólnego. Nieodpłatnego nabycia akcji przez pracownika pozostającego w ustawowej wspólności majątkowej nie dotyczy bowiem żaden z wyjątków zastrzeżonych w art. 33 pkt 2-10 k.r.o. W szczególności w związku z wynikającą z art. 38 ust. 3 ustawy o komercjalizacji niemożnością obrotu nabytymi nieodpłatnie akcjami przez oznaczony czas liczony od dnia zbycia przez Skarb Państwa pierwszych akcji na zasadach ogólnych, należy zaznaczyć, że wymienione wyłączenie zbywalności nie wchodzi w zakres hipotezy art. 33 pkt 6 k.r.o. Mówiąc o prawach niezbywalnych, przepis ten ma na względzie tylko prawa, których nie można zbyć w ogóle. Za prawa niezbywalne w znaczeniu tego przepisu nie mogą być więc uważane prawa jedynie czasowo niezbywalne. Nie ma także podstaw do stosowania do omawianego nabycia, mimo jego nieodpłatności, art. 33 pkt 2 k.r.o.; umowa nieodpłatnego nabycia akcji przez uprawnionego pracownika nie jest bowiem niewątpliwie umową darowizny (art. 888 k.c.). O przynależności zaś do majątku wspólnego określonego prawa, co do którego nie występuje żaden z wyjątków zastrzeżonych w art. 33 pkt 2-10 k.r.o. rozstrzyga jedynie porównanie chwili nabycia tego prawa z czasem pozostawania nabywcy we wspólności ustawowej. Jeżeli data nabycia przypada na ten czas, nabyte prawo staje się składnikiem majątku wspólnego. I na odwrót, jeżeli data nabycia prawa nie przypada na czas, w którym nabywca pozostaje we wspólności ustawowej, nabyte prawo nie może stać się składnikiem majątku objętego tą wspólnością.

Odnosząc powyższe do okoliczności niniejszej sprawy, jednoznacznie stwierdzić należy, że nabycie akcji nastąpiło w czasie trwania wspólności ustawowej, a niezbywalność akcji nie miała charakteru trwałego, tylko ograniczonego. Akcje stanowią zatem składnik majątku wspólnego podlegający podziałowi.

W stanie rzeczy jak wyżej, brak było również podstaw dla przyjęcia prezentowanego w postępowaniu przed sądem drugiej instancji wyводу wnioskodawcy, że w sprawie winien mieć zastosowanie przepis art. 33 pkt 10 k.r.o.

Mianowicie, pełnomocnik wnioskodawcy wskazywał, że akcje, których właścicielem był wnioskodawca w dacie ustania wspólności ustawowej – akcje spółki (...) S.A. zostały nabyte w zamian za składnik majątku osobistego wnioskodawcy – akcje spółki (...) S.A. – pierwotnie akcje spółki (...) S.A., te zaś były niezbywalne i nie stały się nigdy zbywalne – przed konwersją w akcje spółki (...) S.A. Akcje spółki (...) S.A. nie zostały nabyte w zamian za składnik majątku osobistego wnioskodawcy – akcje spółki (...) S.A. – pierwotnie akcje spółki (...) stanowiły składnik majątku wspólnego – nie miały charakteru prawa niezbywalnego w rozumieniu przepisu art. 33 pkt 5 k.r.o.

Poza pierwszorzędnymi wywodami wynikającymi powyżej, podnieść również należy, że wnioskodawca wywodząc niezbywalność akcji z przepisu art. 38 ust. 3 ustawy o komercjalizacji i prywatyzacji, nawet nie wykazał, że w sprawie regulacja tego przepisu, z której to przecież wywodził zarzut niezbywalności prawa, miałaby w ogóle zastosowanie – w ogóle nie była podejmowana kwestia określenia terminu, o którym mowa w tym przepisie – mianowicie chodzi o termin zbycia przez Skarb Państwa pierwszych akcji na zasadach ogólnych. Tymczasem ciężar dowodu w tym zakresie, zgodnie z przepisem art. 6 k.c., obciążał wnioskodawcę, ponieważ to on z powyższej regulacji wywodził skutki prawne. Regulacja przepisów o ustawowym ustroju majątkowym oparta jest bowiem na zasadzie, że składnik majątkowy nabyty w czasie trwania wspólności ustawowej należy do majątku wspólnego (art. 31 § 1 k.r.o.). Uczestnik wskazujący inaczej, tj. że dany składnik majątkowy należy do majątku osobistego (wyłączenia jak w przepisie art. 33 k.r.o.), winien to udowodnić.

Z tych względów apelację uczestniczki należy uznać za trafną. Sąd pierwszej instancji dopuścił się wskazanych w zaskarżeniu naruszeń przepisów prawa, w wyniku których niezasadnie nie uznał przynależności akcji nabytych przez

wnioskodawcę do majątku wspólnego byłych małżonków W.. W konsekwencji uznania akcji za majątek wspólny, uczestniczka miała również podstawy dla żądania rozliczenia pożytków z tego prawa (pobrane przez wnioskodawcę przychody – dywidendy za okres od daty ustania wspólności majątkowej – art. 686 k.p.c. w zw. z art. 46 k.r.o.).

Zważywszy, że uczestniczka postępowania, wnosząc o zaliczenie akcji do majątku wspólnego, domagała się ich podziału po połowie, a wnioskodawca – choć kwestionował samą zasadę uznania akcji jako składnika majątku wspólnego – to na wypadek nie uwzględnienia jego stanowiska, nie oponował sposobowi podziału wnioskowanemu przez uczestniczkę – nie zachodziła konieczność dokonania ustalenia wartości akcji. Ustalenie wartości akcji byłoby niezbędne, gdyby zostały one przyznane w całości na rzecz jednego z byłych małżonków, gdyż powstałaby konieczność wyliczenia spłaty. Taka sytuacja nie ma miejsca w niniejszej sprawie.

Jak wynika z ustaleń, w skład majątku wspólnego wchodzi 6017 akcji spółki (...) S.A. z siedzibą w W.. Majątek wspólny tworzą wszystkie te akcje. Ustalając skład majątku wspólnego należało zatem – pomimo innego w tym zakresie wskazania apelacji – objąć podziałem 6017 akcji. Z uwagi na to, że akcje są niepodzielne (art. 333 § 1 ustawy z dnia 15 września 2000 roku – Kodeks spółek handlowych – tekst jednolity Dz. U. 2016.1578), wnioskodawcy zostało przyznanych 3009 akcji, a uczestniczce 3008 akcji – wobec zasady jak wyżej, podział ścisły nie był możliwy.

Odnosnie rozliczenia pobranej przez wnioskodawcę dywidendy, to uwzględniając w tym zakresie stanowisko zaskarżenia, w którym uczestniczka postępowania określiła swoje żądanie jako odnoszące się do rozliczenia dywidendy w wysokości 12 000 zł, należało wskazać jako podstawę ustaleń co do tego składnika kwotę 12 000 zł. Z uwagi na to, że kwota ta została pobrana przez wnioskodawcę, została przyznana jemu z obowiązkiem spłaty dla uczestniczki postępowania w wysokości połowy tej kwoty, tj. w wysokości 6 000 zł.

W stanie rzeczy jak wyżej należało zmienić zaskarżone postanowienie poprzez zaliczenie do majątku wspólnego prawa majątkowego w postaci 6017 akcji, pobranej przez wnioskodawcę dywidendy w wysokości 12 000 zł (pkt I), przyznanie wnioskodawcy 3009 akcji i kwoty pobranej dywidendy, a uczestniczce 3008 akcji (pkt III) oraz poprzez podwyższenie należnej dla uczestniczki dopłaty o 6 000 zł, tj. do kwoty 118 755,04 zł (pkt IV), o czym orzeczono na podstawie art. 13 § 2 k.p.c. w zw. z art. 386 § 1 k.p.c.

Koszty postępowania apelacyjnego obciążają każdego z uczestników w zakresie związanym z jego udziałem w postępowaniu przed sądem drugiej instancji – zgodnie z zasadą przepisu art. 520 § 1 k.p.c., że każdy uczestnik ponosi koszty postępowania związane ze swym udziałem w sprawie. W sprawach działowych, w tym więc również w postępowaniu o podział majątku wspólnego, nie występuje sprzeczność interesów, o której mowa w art. 520 § 2 i 3 k.p.c., niezależnie od stanowiska stron i zgłaszanych przez nie twierdzeń i wniosków w przedmiocie składu, wartości i sposobu podziału majątku wspólnego. W postępowaniu tym strony są również w równym stopniu zainteresowane rozstrzygnięciem i ich interesy są wspólne o tyle, że celem postępowania jest wyjście ze wspólności majątkowej, uregulowanie wzajemnych stosunków majątkowych. W konsekwencji także wniesienie apelacji od postanowienia sądu pierwszej instancji przez uczestnika, który kwestionuje skład majątku, wysokość spłaty, nie stwarza stanu sprzeczności interesów między nim i drugim uczestnikiem akceptującym orzeczenie sądu pierwszej instancji i nie wnoszącym apelacji, co zatem nie uzasadnia odstępstwa od zasady orzekania o kosztach w postępowaniu nieprocesowym – każdy uczestnik ponosi koszty postępowania związane ze swoim udziałem w sprawie.